

Приклад мотиваційного листа

Шановні члени журі,

тема моєї дослідницької роботи: «Жіноча містика Середньовіччя». Середньовіччя – моя любов ще з сьомого класу. Шкода, що багато публічних осіб забули шкільну програму. Часто можна почути, що на позначення якогось невігластва або жорстокої суспільної практики (переважно такої, що обмежує права жінок) люди вигукують: «Та це якесь середньовіччя!». У таких випадках мені дуже хочеться крикнути голосніше: «Невігластво таке казати». Одного разу мені потрапила до рук книга французьких істориків «Історія жінок на Заході», написана з точки зору методологічних настанов «Школи Анналів» – уваги до історії повсякдення, розуміння того, що є жіноча і чоловіча історія. Історичний процес, точніше його відображення, дуже залежить від постаті історіографа. Відтоді я почала дивитися на середні віки іншими очима. На ресурсі «Coursera» я прослухала курс Університету Барселони «A Voice of Their Own. Women's Spirituality in the Middle Ages» про жіночий духовний досвід Середніх віків. Це стало поштовхом до аналізу внеску жіночої містики у філософський процес того часу.

Деякі результати своїх напрацювань стосовно вульгаризації творчості Хільдегарди Бінгенської в сучасній культурі я представляла на круглому столі НЦ «МАНУ» в рамках Днів науки філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Участь в олімпіаді з філософії для школярів і Літній школі МАН з філософії також стали етапом усвідомлення актуальності дослідження – епітет «жіночий» поряд із будь-якою творчістю – мистецькою, філософською, науковою тощо – чомусь діє на багатьох як ляпас і примушує агресивно заперечувати її цінність. Численні праці іноземних дослідників, які мені вдалося знайти на Google Books і базах даних електронних журналів, зокрема JSTOR і Google Scholar, свідчать, що для європейської й американської науки така проблема втратила актуальність вже більше п'ятдесяти років тому. Приблизно з 70-х років ХХ ст. ніхто не сумнівається, що середньовічну високу культуру і філософію творили разом освічені жінки і чоловіки, а іноді неграмотні люди обох статей, які ставали символами слабкості, через яку, як вважалося, говорив сам Бог.

Пристаюючи до дослідження, я думала, що найбільшими труднощами будуть недоступність джерел або відсутність перекладів середньовічних авторок, та на превеликий жаль – це була неготовність українських дослідників середньовіччя визнати значення жіночої середньовічної містики для інтелектуального процесу тогочасної Європи, відповідно – постала проблема транслітерації імен жінок-містиків, бо в Україні про них пишуть мало: Маргарита Порет (Порете) чи Маргарита Поретанська, Хадевейх чи Хадевіка Анверська?

Особливою удачею в процесі роботи вважаю моє листування із професоркою Принстонського університету Ренат Блуменфельд-Косиньски. Я не могла знайти її передмову до видання творів Маргарити д'Уен – тому зв'язалася з пані професоркою через профіль на ресурсі Academia.edu, щоб запитати, де можна придбати електронну копію статті. Професорка Блуменфельд-Косиньски відповіла, що видання ранніх 90-х мені навряд чи вдасться знайти в електронному варіанті, але люб'язно погодилася відсканувати свою статтю і вислала її мені на електронну пошту.

Я не знаю, якій праці хотіла б присвятити себе, але точно впевнена: ця робота над проєктом допомогла усвідомити мені, що наші знання постійно треба піддавати критичному аналізу і сумніву. Я б хотіла бути борцем зі стереотипами у всіх галузях.

З повагою

Єлизавета Долгановська

Дата, підпис